LA JUMĂTATEA CICLULUI OLIMPIC
Montreal'76-Moscova'80

HALTEROFILII ROMÂNI AU DEVENIT MAI PUTERNICI, DAR DIFERENȚA DE KILOGRAME PÎNĂ LA MARILE PERFORMANȚE ATÎRNĂ ÎNCĂ GREU PE UMERII LOR...

ETALON: RECORDUL MONDIAL

Halterofilia, orice am face, rămîne un sport legat de cifre și de permanentul lor joc pe tabele comparative. Dincolo de imensul efort al celui ce ridică bara de oțel, dincolo de sforțarea ce implică angajarea tuturor mușchilor, tuturor fibrelor corpului omenesc, se află mereu cantități exprimate aritmetic, așezate paralel, adunate, totalizate. Cineva ar putea pretinde că aruncatul sau smulsul halterei este înainte de orice un pariu cu tine însuți. Fără îndoială. Marii campioni mărturisesc că ori de cîte ori se apropie de bară, primul lor gînd este să se învingă pe sine. Dar în conjunctura vastei rețele competiționale pe care o sugerează sportul modern în lume, halterofilia nu se poate dispensa de confruntări. Este adevărat, sportul acesta se practică cu masa musculară; dar, și cu... creionul în mînă! Fără asemuirea continuă a performanțelor individuale, recordurile nu ar avea viață, iar fără recorduri halterofilia este astăzi aproape de neconceput.

Iată de ce, în aprecierea stadiului de dezvoltare a acestei ramuri sportive nu putem ignora valoarea cifrelor. În tabelul alăturat halterofilii noștri — raportați prin rezultatele la recordmanii lumii — sînt destul de departe, manifestînd un decalaj de 15 pînă la aproape 100 de kilograme față de numărul 1 mondial! Glumind, am putea spune că Alekseev e capabil să realizeze recordul lui Parapancea, așezîndu-l și pe el pe bară!

Asemenea comparații nu trebuie să-i descurajeze pe halterofilii noștri. Este știut că în acest sport valoarea recordurilor mondiale este dată adesea de sportivi de mare excepție (unii ar fi Alekseev, Rigert sau Voronin, care domnesc de ani de zile în fruntea tabelelor). Important este însă să cauți a fi mereu în imediata apropiere a acestor „titani". Cînd Buta se găsește la doar 15 kg de recordul lumii sau Tuli la doar 17,5 kg, avem toate motivele să nădăjduim la performanțe onorabile. Dar la fel de important este să nu uităm nici o clipă că nicị alții nu stau pe loc și că ceea ce astăzi poate fi un țel, mîine va deveni un rezultat comun, la îndemîna oricui...

★ ★ ★

RECORD NAȚIONAL		RECORD MONDIAL	
muscă (52 kg)			
220 kg	— Hortopan	247,5 kg	— Voronin (U.R.S.S.)
cocoș (56 kg)			
245 kg	— Tuli	262,5 kg	— Nurkîsian (Bulgaria)
pană (60 kg)			
260 kg	— Buta	290 kg	— Kolesnikov (U.R.S.S.)
ușoară (67,5 kg)			
305 kg	— Buta	320 kg	— Rusev (Bulgaria)
semimijlocie (75 kg)			
317,5 kg	— Cioroslan	347,5 kg	— Urrutia (Cuba)
mijlocie (82,5 kg)			
325 kg	— D. Petre	377,5 kg	— Vardanian (U.R.S.S.)
semigrea (90 kg)			
340 kg	— V. Groapă	400 kg	— Rigert (U.R.S.S.)
grea-ușoară (100 kg)			
340 kg	— V. Groapă	397,5 kg	— Arakelov (U.R.S.S.)
grea (110 kg)			
355 kg	— Parapancea	417,5 kg	— Hristov (Bulgaria)
supergrea (+110 kg)			
352,5 kg	— Parapancea	445 kg	— Alekseev (U.R.S.S.)

„RIDICAREA GREUTĂȚII" ÎN CONCURSURI POPULARE

Flăcăii din întreprinderi abia așteaptă să-și dovedească voinicia!

Ion STOLAN, secretar al F.R.H.C.: „Deși numărul secțiilor de haltere din cadrul cluburilor și asociațiilor sportive a crescut în ultima vreme, prezența înregistrată în domeniul răspîndirii halterofiliei și pe tabelele de rezultate este încă departe de a ne mulțumi. La ora actuală, în evidența federației noastre se află doar 51 de secții afiliate, dintre care numai 15—16 pot fi considerate de oarecare valoare, cu o contribuție semnificativă la înaprospătarea loturilor naționale de juniori și de seniori. Noi, ca de la federație, vă putem asigura că vom face tot ce este în stare pentru a ne impune ca o prezență activă în viața sportivă a țării. Dar, pentru a face acest lucru, avem nevoie de sprijinul dumneavoastră, al tuturor celor care iubesc acest sport. Cred că Biroul federal va înființa în curînd o comisie de propagandă, care să ne ajute la popularizarea halterofiliei. Ne-am gîndit la o serie de concursuri cu caracter de masă, care să se desfășoare în cadrul cluburilor și asociațiilor sportive, în colaborare cu consiliile sindicale locale. Ne-am gîndit, de asemenea, la concursuri individuale și pe echipe, la întrecerile rezervelor elevilor, școlilor profesionale, precum și o serie de concursuri cu caracter de lichidare. Considerăm totuși, că reînființarea competițiilor de halterofilie pentru cei mai tineri sportivi (13—14 ani) ar fi cea mai bună soluție